

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petivrstne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Dunaj za „Südmarko.“

Valovanje političnega življenja je v naši državni polovici že najrazličnejše može spravilo na površje, ali nobeden ni javnega mnenja tako prevaril, kakor sedanjí dunajski župan dr. Lueger.

V začetku dunajskega kršč. socialnega gibanja so vsi pravično misleči ljudje simpatizovali s to stranko, in dr. Lueger je bil najpopularnejši politik v celi monarhiji, za katerega so se navduševali tudi nemški narodi in o katerem se je celo mislilo, da provzroči novo dobo v našem notranje-političnem razvoju, dobo, v kateri ne bo več narodnostnih bojov, ker bo narodnostno vprašanje rešeno po načelu pravice in pravičnosti.

Danes ga pač ni več človeka, kateri bi še tako mislil o dr. Luegerju in o tisti stranki, katero vodi. Tekom nekaterih let je ta stranka prišla ob vso veljavo, ob ves ugled pri nemških narodih in mej Nemci samimi izgublja tla vsled svoje brutalnosti in svoje nesposobnosti. Kar je ta stranka na krmilu, je pokazala, da nima nobenih načel, da je sovražnica šole in omike, da nima nobenega pojma o upravi, o gospodarskih in o socialnih stvareh, pač pa da je korumpirana do kostij.

In tudi dr. Lueger je v tem vrgel krinko stran in se pokazal v pravi obliki. Zdaj vidi vsakdo, da je ta mož samo nedosežen agitator in spreten debatér, sicer pa političen komedijant, domišljav, častihlepen in brutalen, mož brez resnobe in brez značaja, kateri preminja svoje nazore, kakor in kadar mu kaže. To kaže najbolje Luegerjevo stališče napram narodnostnemu vprašanju.

Pred nekaj leti, ko je bilo nemškonacionalno gibanje še v povojih, je bil dr. Lueger popoln koz mopolit. Poznal je samo „avstrijsko narodnost“ in z usiljivo prijaznostjo zagotavljal nemške narode, da se bo vedno zavzemal za njihove pravice. Živo se še spominjamo, kako je dr. Lueger, ko se mu je zahvalila ljubljanska deputacija za res veldušno podporo, katero je dunajsko prebivalstvo naklonilo ljubljani povodom potresa, proglasal nemški nacionalizem naravnost za sleparijo, za „švindela“ ter obetal, da pride sam v Celje in da ondotnim nemškim nacionalcem vrat zlomi.

A kakšnih nazorov je ta isti dr. Lueger danes! On sam se je s svojo stranko upr. revnim slovenskim paralelkam na celjski gimnaziji, kmalu potem se je izrekel za lahko germanizacijo slovenskih narodov ter je s svojo stranko vstopil v nemško „Gemeinschaft“, sedaj pa se je kar naravnost podvrgel tistemu nacionalizmu, kateri propovedujeta Schönerer in Wolf in priznal načelo, da je treba slovenske narode z brutalnim nasilstvom zatreti.

Dokaz tega je subvencija, katero je dunajski občinski zastop dovolil društvu, ki ima namen, pregnati slovenski narod z njegovih bivališč in mu ukrasti njegovo rodno zemljo, društvu „Südmark“.

Ta subvencija kaže jasno, kako skrajno sovražni so dunajski krščanski socialisti slovenskemu narodu. V tem sovraštvu se prav nič ne razlikujejo od nemških nacionalcev, razložek je samo ta, da so nemški nacionalci vedno odkrito in pošteno priznavali svoje namene, Luegerjeva stranka pa jih je prikrivala in zatajevala. Sedaj vidimo, da je ta kršč.-socialna stranka družba ljudi brez moštva in dr. Lueger navaden „švadronec“.

S podporo „Südmarki“ je dunajsko mesto pokazalo, da nima smisla in razuma za svoje ekscepcionalno stališče kot glavno in rezidenčno mesto cele monarhije, da se ne zaveda, kake naloge ima kot tako v naši državi, v kateri prebivajo različni narodi in se zato tudi ne sme čuditi, če ga ti narodi ne priznavajo državnim središčem, ampak silijo z vsemi močmi od njega proč, ker Dunaj ni vreden, da bi bil središče države.

Učiteljsko gmočno stanje na Goriškem.

S Tolminskega, 14. novembra.

(Dalje.)

Z vedno naraščajočo draginjo je učiteljstvo prosilo 25 let poboljšanja plač. V vseh deželah Avstrije in vsem stanovom do zadnjega dnarja se je opravičenim prošnjam ugodilo, le učiteljstvu na Goriškem se ni nič dalo, nego od časa do časa celo jemalo!

V. Pokazali in opozorili smo v zadnjem članku, kako in zakaj je v 28 letih draginja naraščala, in kako so se temu primerno izboljšale plače vsem

stanovom širne Avstrije. Pokazali in dokazali smo na podlagi postav, kako se je učiteljstvu na Goriškem od leta 1870. naprej vključ vsem opravičenim prošnjam in spomenicam godilo; da se mu ni vključ naraščajoči draginji nič dalo nego celo od časa do časa jemalo. Pri zadnjem izboljšanju leta 1896. se ni učiteljstvu nič dalo, ker se je ista malenkost hipoma v istem § 3. vzela s tem, da so začasni učitelji iz skupnega števila izključeni. Danes ima slovensko učiteljstvo na Goriškem po učiteljskem koledarju 1897. I. sledeče plače:

a) Učitelji. V I. plačni vrsti s 600 gold. 21 učiteljev, v II. plačni vrsti s 500 gld. 41 učiteljev, v III. plačni vrsti s 400 gld. 75 učiteljev s 300 gld. 4 podučitelji.

b) Učiteljice. V I. plačni vrsti s 480 gold. 5 učiteljic, v II. plačni vrsti s 400 gld. 11 učiteljic, v III. plačni vrsti s 320 gld. 31 učiteljic, 280 gld. 7 podučiteljic

Največ učiteljev in učiteljic je v III. plačni vrsti s 400 oziroma 320 gld. letne plače vključbu novi postavi iz leta 1896, po kateri postavi bi marsikdo mislil: dve desetinki učiteljev je v I. plačnem razredu, štiri desetinke v II. plačnem razredu, za III. razred ostane le štiri desetinke učiteljev. A postavno in dejansko ni tako radi tega, ker je nova postava začasne učiteljice odpravila. V III. razredu ostane učiteljica 15—20 let. Poleg tega pa imamo še podučitelje s 300 gld. plače in podučiteljice s 280 gld. Odbivši učiteljeva voditeljema malenkostno opravilno doklado in stanovanje razvidimo sledeče: Učiteljem III. plačne vrste pride na dan 1 gld. 9 kr. Učiteljicam III. plačne vrste pride na dan 90 kr. Podučiteljem pride na dan 82 kr. in podučiteljicam pride na dan 76 kr. Toliko plače ima učitelj ali učiteljica vsaj prvih 7—8 let, dokler ne dobi namreč petletnine 40 oziroma 32 goldinarjev na leto več.

Da so učiteljice v vseh deželah Avstrije bolj plačani, tega menda ni treba dokazovati. Pač pa naj mi bode dovoljeno primerjati naše plače ne glede na naporno delo, važnost in odgovornost s plačami nekojih nižjih služabnikov, slug, poslov, rokodelcev in dnarjev.

LISTEK.

3

Miroslav Tyrš.

(Na „Tyršovem večeru“ ljubljanskega „Sokola“ predaval Viktor Murnik.)

(Dalje.)

Bistven razložek je mej sokolskimi društvi in društvi drugih namenov. Ni mogoče in ni treba, da bi bil vsakdo član pevskega, obrtnega ali znanstvenega društva: stvar sokolska pa, ki se obrača do vseh stanov in slojev, pomeni toliko, kakor telesno in deloma tudi pravno vzgojevanje in plemenitenje vsega naroda češkoslovenskega, njega vzgojevanje k moči, hrabrosti, plemenitosti in zvišeni branljivosti, in mora torej težiti za tem, da bi bil končno ves narod v njenem okrožju. Tu ne more ogromen del ostati samo občinstvo, mi nismo samo za to, da bi nas drugi gledali in našim težnjam pritrjevali, tu mora sčasoma vse občinstvo ne izginiti, ampak menjaje vstopiti na telovadišče in se krepiti na njem gotova leta. Kajti tuja moč in tuja izurjenost, mislimo, tu nikomur ne pomaga, izdatnejši trud neznatnega dela ne more nadomestiti splošnega uspeha občnega teženja in bojevanja, in odlomek, ki bi ostal vedno odlomek, bi torej ne imel nobene odločilne vrednosti za narodno življenje. Kajti tu bolj, kakor kje drugje velja izrek, tako globok, kakor vznesen:

„Kar ves narod ne zna, nikdo ne zna!“

Česar narod se ni izvedel, nikdo ni izvedel!

Kar po narodu ni nastalo, sploh ni nastalo!...

Kar nas mora pri tem siliti in goniti naprej, je misel ta, da se nikakor ne borimo le za se, ampak da je vsemu našemu narodu začetí podobno tekmovalje, in da ob njega uspehu visi prospevanje, blaginja, da tudi vsa naša bodočnost. Vsa zgodovina stvarstva v obče in človeštva posebej je večni boj za obstanek, v katerem podlegne in izgine, kar je nesposobno za daljnje življenje in celoti v oviro... Nobena, tudi najlepša preteklost, ampak le zdrava sedanjost je narodu porok za prihodnost; vsak narod je izginil po lastni krivdi, in nijeden mnogobrojen ali maloštevilčen ni izginil v svoji čilosti in vrednosti... Naša naloga je, narod svoj ohraniti pri tej vsestranski čilosti, pri tej moči vedno sveži, pri tem zdravju telesnem, duševnem in nravnem, ki ne pripusti nobene pogube... Čim manjši je narod, po tem večji delavnosti se mora odlikovati... Le takrat, ko dovedemo stvar do tje, da se ni treba bati nobene primere z vsem inozemstvom, le takrat smo dovršili svojo nalogo v narodnem življenju. Kdor manj hoče, je, kakor bi ne hotel nič. Ne vlačiti se, ampak v letu dalje! Pasti ali dospeti! Vse ali nič!... Nedostojno je, sebe podcenjevati, toda nevarno in nemožato sebi laškati in sebe varati in samoizdajaleko se zadovo-

ljiti z malim, kjer le najvišji čin spasi in delavnost, mereča na najvišje vrhunce! Za kolikor je tako naša naloga manj lahka, nego ta, ki je pripadla morebiti drugim narodom, za toliko je častnejša, za toliko je prospešnejša njena razrešitev za napredek in notranji naš razvoj... Le zdrav narod je tudi zmožen braniti samega sebe. Orožje v vsaki pesti! Toda k orožju in ustroju pred vsem tudi mladenišstvo in moštvo izdatno in godno!

Cilj je lep, ali je visok; in nam slovenskim Sokolom, ki nismo vajeni letati preveč visoko, se bo zdel izvestno previsok, imeli bomo Tyrševe ideje za neizvršljive, govorili bomo morebiti o lepih frazah, — potem pa se morebiti spomnili na ulogo idealov v narodnem življenju, pomislili, da se brez idealov še nikdar ni nič velikega realizovalo, da je fraza vsaka beseda ali nobena, kakršen je seve mož, ki jo izgovori ali zapiše. Ozrli se bomo na današnji razvoj češkega Sokolstva, lenim skromnežem za nas — nedosegljiv ideal, in si morebiti izračunali, kakšen bo le-ta čez daljnjih 35, 70, 100 let, če bo češko Sokolstvo skušalo svoje ideale realizovati samo že s tako silo kakor danes. Čim višji ideal, tem bujši napor v njega uresničenje, tem večji uspeh, tem večje delo, poper življenja; in veliko vprašanje je, ali bi bilo češko Sokolstvo danes tako razvito brez tako visokega, ne mara nedosežnega cilja.

(Dalje prih.)

Uradniki v najnižjem XI. razredu imajo 800, 900 in 1000 gld. plače. Državni učitelji poleg več petletnin po 100—150 gld. 1100 gld. plače. Orožniki in finančni stražniki 400, 500 in 600 gl. stanovanje in obleko. Žendarm na poskušnjo ima 1 gl. na dan, stanovanje in obleko. Policaji 400, 450, 500 in 600 gld. in obleko. Državnim slugam povišujejo plače na 500, 600 in 700 gld. Dacarji imajo 500, 600 in 700 gld. plače. Diurnisti in pisarji 35 do 50 gld. mesečno. Rokodelci 150—180 na dan. Postiljoni 1 gld. na dan in dobro roko. Hlapci 100—150 gld., hrano in stanovanje. Dekle 60 do 100 gld., hrano in stanovanje. Dinarji najnižje vrste 80 kr. do 1 gld. na dan. Glede rokodelcev, hlapcev in dekel in dinarjev skušamo sami, in nikdo nam ne more odreči naših trditvev. Glede pa omenjenih služabnikov posnel sem njih letne plače iz dotičnih postav in pogodb.

Ako primerjamo tedaj hlapce, dekle in dinarje najnižjih vrst, razvidimo, da so oni že skoraj absolutno bolj plačani, kakor učitelji ali učiteljice na Goriškem; kaj pa šele relativno glede na obleko, živež in šolanje itd. Učitelj ali učiteljica vendar ne more biti tako oblečen, kakor maltar ali dimnikar! In obleka stane denarja! Ravno tako je glede živeža, šolanja otrok itd. Naši otroci ne morejo vendar biti čredniki!

Sramota, da ima hlapec več nego učitelj in dekla več nego učiteljica, in da se moramo glede dohodkov z dinarji primerjati! Kaj pa naj začnemo z onimi krajarji na dan? Ali naj jih imamo za živež, ali za obleko, ali za obutev, ali za šolanje otrok, ali za toliko še drugih potreb! (Dalje prih.)

V Ljubljani, 21. novembra.

Nagodbene razprave. Odsek za pogodbo je imel v soboto pod predsedstvom dr. pl. Bilinskega in v prisotnosti grofa Thuna, dr. Kaizla in barona Dipaulija zopet sejo. Na razpravi je bilo poročilo podkomiteja o carinski in trgovski zvezi z Ogersko. Poslanca Menger in Mauthner sta očitala členom večine, da so spremenili svoje nazore o nagodbi, ki se jim je zdela spoče ka nesprejemljiva ter so povdarjali, da so korekture neobhodno potrebne; sedaj pa so po preteku nekaj tednov že čisto drugega mnenja. Nagodbene določbe so v kmetijskih in delavskih vprašanjih slabše kakor jednake določbe na Ruskem. Nemci plačajo dve tretjini direktnega in več kakor polovico indirektnih davkov; Nemce torej teži največji del novih bremen. Posl. Dvořak je govoril imenom Mladočehov ter priznal, da so nagodbene predloge potrebne reforme. Čehi so za izboljšanje predlog storili vse, toda sedanji položaj in sedanje razmere na Ogerskem zahtevajo od Avstrije neobhodnih žrtev. Čehi so hoteli prav mej divjaško nemško obstrukcijo doseči korenitih popravkov, danes je za kaj takega po krivdi Nemcev že prekasno. Poslanec dr. Gross je vprašal vlado, kako vendar hoče v sedanjih razmerah doseči z Ogersko, kjer divja neizprosna obstrukcija, pogodbo, posl. dr. Mauthner pa je očital Mladočehom, da so za dvornosvetniška mesta zatajili svoje principe. Pri glasovanju so bili vsi spreminjevalni predlogi odklonjeni. Prihodnja seja bo danes.

Nov nagodbeni provizorij. Brnske „Lidove Noviny“ javljajo: „Oba vladni sta se zjediniili, vpeljati zopet nagodben provizorij z istimi modalitetami kakor lani, in sicer za dobo jednega leta.“ Ako je to poročilo resnično, potem se vpelje pri nas provizorij s § 14, na Ogerskem pa samostojno. To bi bilo z obljubo Banffyja, ki je zatrjeval, da se provizorij sploh ne sme več podaljšati, v nasprotju. Kako si misli torej ogerska vlada pomagati, je doslej še zagonetka.

Proč od Rima? Blazni nemški nacionalci so začeli agitirati proti katoličanstvu in za vstop v starokatoličanstvo. Na Češkem se je vršilo že nekaj shodov in prirediti jih mislijo tudi nekaj na Koroškem, Štajerskem in zlasti v Gradcu. Geslo je tem verskim nacionalcem „Deutsch sein, heisst lutherisch sein!“ Nacionalci hočejo udariti s tem Rim in katoliško narodno stranko, češ, da sta proti nemškemu narodu. Ta blaznost presega že vse meje, in posl. dr. Pfeifer zavrača v „Rumburger Ztg.“ to nesmiselno agitacijo z vso energijo. Verska ideja nima več tiste silne agitatorske moči in tistega upliva na narodnost, kakor včasih. Dandanes bi prestopi iz vere v vero politično ne napravili prav nobenega utiska. Tako Pfeifer.

Špansko ameriška mirovna pogajanja se bodo danes vendar le nadaljevala, akoravno bi se

bila malo da ne pretrgala, ker se Španija glede Filipin nikakor neče vdati. Amerika neče sprejeti predloga, naj se izvoli razsodništvo evropskih držav, pač pa je pripravljena, dati Španiji za Filipine večjo svoto za odškodnino. Filipine pa hočejo imeti Zedinjene države, naj velja kar hoče. Admiral Dewey misli dvigniti tri velike potopljene španske ladije ter jih porabiti ob Filipinih.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. novembra.

— („Slovenec“ — falsifikator.) Prejeli smo naslednje pismo: „Slavno uredništvo! — Prosim, izvolite, ker je „Slovenec“ napačno prinesel moj govor, katerega sem imel pri osnovalnem zboru „Naše Straže“ dne 15. t. m. v Ljubljani in katerega so drugi listi tudi tako ponatisnili, objaviti besede, katere sem v resnici takrat govoril: S prva sem se zahvalil v imenu štajerskih Slovencev slovenskim in hrvaškim poslancem in zlasti celemu osnovalnemu odboru, da so osnovali to velevažno društvo, katero ima v prvi vrsti namen, koristiti Slovincem izven Kranjskega. „Glavno načelo bude sicer še vedno ostalo „Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal.“ Ne pričakujemo in po naših gmoth razmerah tudi ne moremo pričakovati takoj Bog ve kakšne gmothe podpore v denarju od tega društva. Dosti večji pomen leži v organizaciji in v združenju vseh rodoljubov v slovenskih in hrvaških deželah in zunaj njih za namene društvenih pravil, da se v središču vselej izvedo potrebe in želje, sploh gmothe razmere slovenskih prebivalcev, da se vabijo na tujem prebivajoči Slovenci in Slovani, naselite se pri nas, kakor obrtniki, trgovci, ali nakupiti si pristave, posestva itd. in bodo ti in drugi nazori zadosti prišli pri odboru in pretres. Danes moram odkritosrečno izreči svoje obžalovanje, da pogrešam v tem imenitnem zboru skoraj celo posvetno inteligenco, zlasti tudi meščanstvo ljubljansko. Pri tako velevažnem zboru, kakor je danes, sem pričakoval, da se bo vse zbralo, rama ob rami v krščanski ljubezni, ne vprašaje za osebnost in zasebne strankarske nazore, kakor smo to vajeni štajerski Slovenci in pa tudi vsi drugi Slovenci izven Kranjskega. Kam bi mi štajerski Slovenci prišli, ako bi imeli mej seboj strankarskih prepričev in se ne bi s krščansko ljubeznijo složno bojevali za svoj obstanek? Tudi kranjski Slovenci imajo spolniti še velike naloge in sem tudi ob splošnem odobravanju navedel jedno nalogo, katero pričakujemo, da jo bodo v kratkem času zvršili... Sveta dolžnost vsakega rodoljuba, pri tako važnem podvzetju je zatajevati svojo individualnost, svoja osebna čutja in združeno z vsemi drugimi rodoljubi, kakor brat z bratom bojevati se za obstanek in blagor milega našega naroda. Sklenil sem zopet z zahvalo velezaslužnemu osnovalnemu odboru. Iz tega sledi nerisničnost, da bi jaz očital, „da je v Ljubljani tako malo krščanskega mišljenja in da ljubljanska gospoda stavi osebnosti nad narodno dolžnost.“ Še manje sem imel namena, jedno stranko žaliti ali pa se laskati drugi, ampak vselej sem in bom očitno držal se principa, obžaloval strankarstvo v narodnih krogih ali nikoli vtikal se v strankarske prepire. Tudi se nikakor nisem predrznil odlični osnovalni odbor opominjati na njegove dolžnosti, kar bi bila prevzetnost od moje strani. Želim, da bi se vsa polemika zaradi tega tako potrebnega društva takoj ustavila v vseh narodnih krogih in da bi vse, kar se o „Naši Straži“ piše in govori, le veljalo vspešnemu izvrševanju izbornih društvenih pravil. — V Celji, dne 19. novembra 1898. — Z najodličnejšim spoštovanjem — dr. Jos. Sernec.

— (Naše gledališke predstave in „Slov. List“.) Našim klerikalcem je slovensko gledališče trn v peti. „Slovenec“ si je izbral letos novo pot, kako oškoditi naše gledališke predstave: ignorira jih ter molči o najboljših uprizoritvah. Da, niti o izvornih Parmovih delih se mu ni zdelo vredno zapisati vsaj dvoje troje priznanih besed! Ulogo široko-ustnega zabavljaka in poniževalca pa je prevzel letos „Slovenec“ bratič, „Slovenski List“, ki nakupiči v vsaki svoji številki nekaj novih napadov na režijo, na intendantco ali na repertoir. Znano je, s kako velikimi težkočami se mora boriti naš najvažnejši javni kulturni zavod; znano je, kako slabo je podpirano naše gledališče, kako neverjetno težko je dobiti porabnih igralcev, in kolika ovira uzorne discipline so intendantci in režiji domači igralci, ki so po večini obrtniki ter zato — žal — ne morejo

posvečati gledališču vseh svojih moči ter ne prihajajo redno k skušnjam. Vse to je narodnemu občinstvu dobro znano, le „Slovenski List“ se zadira ob vodstvo slovenskega gledališča, kakor da bi bili njega člani njemu odgovorni, plačani tlačani. Priznati pa se mora — in to priznajo tudi tujci in najhujši naši narodni nasprotniki — da stoji naše gledališče danes na tako visokem stališču, kakor v malokaterem provincijalnem mestu. Vsakdo mora pa tudi priznati, da je napredek zadnjih let zasluga tistih členov intendantce, kojim se sedaj odseka vsaka sposobnost. Istina je tudi, da se je prav pod vodstvom sedanje intendantce opomoglo i v gmothnem oziru naše gledališče. Zidnja intendantca je dvignila opero do sijaja, ki je časten za ves slovenski narod, vzprejela je v dramski repertoir dela velikomestnih gledališč ter popolnila operno in dramsko osobje s pravimi umetniki-igralci. Vse dozdanje dramske predstave bile so po splošni sodbi pravicoljubnega občinstva dostojne. Ako se je pa tu in tam kaka režijska napaka storila ali pa če se jeden ali drugi igralec svoje uloge ni dobro naučil, zato pač ne more biti odgovorna intendantca. Slovensko občinstvo in slovensko časopisje mora vedeti poštrevovalni intendantci le največjo hvaležnost. „Slovenski List“ pa uprav terzitivski napad in psuje intendantco, kakor bi imel opravka s plačanim dinarjem. Vodstvo slovenskega gledališča principijalno ne odgovarja na take napihnjone in podle napade mledo-zobih pritlikavcev; zavračati pa jih moramo mi z vso energijo kot nerodoljubne, nepoštenne in slovenskemu gledališču skrajno škodljive. Upamo, da ostane naša izkušena intendantca v zlic vsem osobjam napadom ravnodušna, ter da bo vodila naše gledališče še nadalje z isto, vse časti vredno poštrevovalnostjo in delavnostjo kakor doslej!

— (Repertoir slovenskega gledališča.)

Za Shakespearejem in Schillerjem pride jutri na slovenski oder nov klasiški dramatik, G. E. Lessing, čegar „bamburška dramaturgija“ in čegar drame so za sijajni razvoj nemške dramatike največjega pomena in čegar dobri upliv na Schillerja in Goetheja je znan. Lessingova „Emilija Galotti“ je pretresljiva meščanska tragedija, v kateri se borita polnost in podlost najvišjih krogov s poštenostjo, rimljansko značajnostjo in zamozavestjo srednjega stanu, v kateri pa zmaga čistost deviške duše. „Emilija Galotti“ je sestra klasiške Virginije in Lukrecije. Ta slavna Lessingova žaloigra, v kateri so vsi značaji mojstrsko risani, se predstavlja po vseh večjih evropskih odrih, saj je prevedena na vse kulturne jezike. Prav je torej, da se bo igrala tudi pri nas. Glavne vloge so v rokaah: gđc. Slavčeve, gospe Danilove, g. rač. Inemana, g. Deyla, g. Verovška in g. Danila.

— (Slovensko gledališče.) Sinoči so zopet peli opereto „Klarica na vojaških vajah“ Da ni zamudil zbor dragoncev v drugem dejanju pravočasnega nastopa, bi uspela opereta brez napak. Sicer je „Klarica“ izredno ugajala občinstvu, ki se je zbralo v gledališču v tolikem številu, da so bili malone vsi prostori zasedeni. Izmed ženskega osebja se je zopet najbolj odlikovala gospa Polakova, potem gđc. Slavčeva, gospa Danilova in gđc. Štastna, izmed možkih ulog pa g. Inemann, g. Housa, ki je bil posebno dobre volje, g. Prejac, g. Fedyczkowski, g. Deyl, g. Lovšin in tudi drugi.

— (Sinočni koncert „Glasbene Matice“) v spomin na Nje veličanstvo pokojno cesarico Elizabeto je bil po svoji vnanosti in vsebini vzporeda najdostojnejši izraz globokega žalovanja, po svojem celotnem umetniškem uspehu pa najbolj dovršena dosedanjih prireditev našega glasbenega zavoda. Obširnejše poročilo priobčimo jutri.

— (Razdruženje bolniškega podpornega društva.) Načelnistvo prvega ljubljanskega bolniškega podpornega društva sklicalo je včeraj izredni občni zbor tega društva, ki šteje le okoli 40 členov in vsled tega svoje naloge ne more vršiti več v istej meri kakor tedaj, ko za razne delavske kroge še ni bil obligaten pristop k okrajni bolniški blagajni. C. kr. deželna vlada je premenjena društvena pravila potrdila. Po novih pravilih obstoji društveno načelnistvo iz petero odbornikov. Izvoljeni so bili gospodje: dr. F. Keesbacher, dr. Schaffer, A. Klein, Carli in Horvat. V imenu velike večine društvenikov stavil se je potem predlog, naj se čim prej vnovič skliče izreden občni zbor in naj se kot jedina točka postavi na dnevni red razdruženje bolniškega podpornega društva, ker ni upanja, da bi pristopilo še kaj novih členov, pri sedanjem pičlem številu društvenikov pa je vspešno delovanje sploh nemogoče. Društveno premoženje, ki znaša okoli 4500 gld., naj se med društvenike enakomerno razdeli. Predlog bil je skoraj soglasno vzprejet. Zadevni občni zbor skliče se na nedeljo dne 4. decembra.

— (Dihurjeve laži.) Naprošeni smo izjaviti, da je natolcevanje v „Slovenskem Listu“ glede nakupa raznih stvari pri nemških trgovcih od strani „Čitalnic“ in „Narodnega doma“ neopravičeno. To se nikdar zgodilo ni. A tudi glede v kavarni in restavraciji „Narodnega doma“ službujočega persona zamoremo izjaviti, da so vsi Slovenci, torej slovenskega popolnoma zmožni.

— (Zbor „Glasbene Matice“) ima drevi, v ponedeljek 21. t. m., prvo skušnjo za II. koncert

— (Prešernov večer,) priredi v soboto dne 26. novembra 1898. ob 8. uri zvečer „Dolenjsko pevsko društvo“ svojim članom in udom drugih narodnih društev s pripomočki sl. pevskega zbora „Glasb. Matice“. Vspored: 1. Koncert. a) Rubinstein: „Ptička“. Dvoglasi ženski zbor s spremljevanjem klavirja. b) Schumann: „Levova nevesta“. Samospjev za bariton s spremljevanjem klavirja, poje g. Grajland. c) Stanko Pirnat: „Žalost“. Mešan zbor. II. Ples. Vstopnina za osebe, ki niso udobenega narodnega društva v Novem mestu: 50 kr. za posamezne, 1 gld. za rodbine; dijaška vstopnica 20 kr.

— (Bizeljska vina.) Z Bizeljskega se nam piše: Letos smo pridelali, hvala Bogu, prav izvrstnega in pristnega vina kakor že mnogo let ne poprej. Saj je bilo pa tudi vreme vinorejcem celo leto prav ugodno. Kupci se oglašajo iz vseh krajev in mnogo vina se je tudi že prodalo. Srce mora vsacega rodoljuba veseliti, ko vidi ob cesti iz Bizeljskega do postaje v Brezicah se pomikati voz za vozom naložen z barigljami in posebno živahnimi gibanji, kakor je bilo nekaj pred leti pri nas. Če tudi imamo dosti nespametnih in v novi vinoreji popolnoma nevedskih nasprotnikov, tudi sovražnih sosedov, kupci, kateri pri nas enkrat vino kupijo, se nam zopet vestno povrnejo in so popolnoma zadovoljni z našim pridelkom. Da so pa vina res izvrstna, ima jih vsakdo priliko tudi v Ljubljani pokusiti pri g. Škerjancu, g. Počivavniku v „hotelu Lloyd“, g. Francu Štruklju, g. Antonu Vilfina na Ježici pri Ljubljani, g. Putrihu, „hotel Južni kolo-dvor“, pri gospej Triller, pri g. Lavriču na Viču, pri gospej Deisinger v Škofji Loki, g. J. C. Juvančiču v Šiški, kateri je prav veliko vina tukaj prvokrat nakupil. Nakupili pa so ga tukaj tudi kupci iz Savinjske doline, okoli Celja, Gornje Štajerce itd. kar nas jako veseli. Vina ima Bizeljsko letos do 40.000 veder na razpolago in mislimo, da se bo ta izvrstni pridelek kmalu prodal, in po katerem se bo še delj časa povpraševalo. — Vinorejsko društvo na Bizeljskem, dne 19. novembra 1898.

— (Učiteljstvu na Goriškem in v Istri na znanje) Odposlanci, kateri so bili izvoljeni v deputacijo na Dunaj, so imeli dne 17. t. m. v Gorici končno posvetovanje, pri katerem se je določilo sledeče: Odposlanci vložé nemudoma prošnjo na kabinetno pisarno Nj. Velikanstva za avdijenco. Spomenica o našem gmotnem stanju se izroči Njega Velikanstvu, prepis iste ministerskemu predsedniku, ministru za uk in bogočastje, krščansko narodni slovanski zvezi, predsedniku desnice i. dr. Vsako učiteljsko društvo naše dobi jeden prepis v znanje. Deželnim in državnim poslancem Goriškega in Istre se izroči svoječasno posebna spomenica.

— (Konkretni nasveti, kako bi se dalo rešiti nesrečno vprašanje o izboljšanju učiteljskega stanja na Goriškem) Piše se nam: Na poziv „Edinosti“ je sicer že odgovoril „Slovenski Narod“ sam, a dovoljeno naj bode tudi nam izraziti svoje mnenje, ter staviti nekaj konkretnih nasvetov. Učiteljstvo je pred leti prosilo ne le pisмено, ampak tudi ustmeno pri glavnih osebah deželnega zbora goriškega. Takrat niso ne slovenski in ne laški poslanci z deželnim glavarjem vred zavračali nas na deželni šolski zalog, ampak so končno obljubili, da se uporabi 8% deželna naklada, katero se z letom 1894. neha plačevati kot zemljiško odvezo, za izboljšanje gmotnega stanja učiteljskega. Zatrjevalo se nam je, da bode takrat učiteljstvo deležno primernega izboljšanja. Same obljube, katere se niso izpolnile. Kako se je zgodilo to, javnost do zdaj še ne ve, kajti pri nas se godi deželnozbornsko delovanje — le za kulisami t. j. v odsekih, katerih poslovanja niso javna. Samo toliko vemo, da je bil takrat prišel deželni odbor na dan s predlogom, da se dvajstine spremené v desetini; o deželni nakladi za šolske namene pa ni bilo ne duha ne slaba. Pa č, slovenski poslanci so prišli takrat na dan s predlogom o ustanovitvi deželnega šolskega zalogata, s čimer so tako zavlekli še tisto majhno predlagano izboljšanje do leta 1897. Zakaj niso takrat slovenski poslanci ostali pri obljubljeni 8% deželni dokladi za šolske namene, ki bi značilo lep začetek deželnega šolskega zalogata? Ali ni bil takrat znan pregovor, da kdor hitro da, dvakrat da? Že takrat je bilo začelo spoznavati učiteljstvo, da ni

vse zlato, kar se sveti, in da ni vsak poslanec prijatelj šoli in učiteljstvu, ako je že slovenski poslanec. Vendar je potrpečelo, ker se ga je zopet tolažilo z obljubami, v katere je še verjelo v večini. Ko pa je minulo leto za letom, a izboljšanja le ni hotelo biti, izginilo je upanje na vsej črti in iz Pavlov so postali letos sami Savli. Kdo je kriv? Morda samo laški poslanci, kateri res da nočejo slišati o deželnem šolskem zalogu? Kakor so bili laški poslanci pred 1894. letom voljni privoliti 8% doklado za šolske potrebščine, tako so voljni tudi zdaj glasovati za to, da bi dežela doprinesla za šolske potrebščine letni znesek do sto tisoč goldinarjev. To bi bil lep znesek in ako bi slovenski poslanci bili v resnici naklonjeni učiteljstvu, zadovoljili bi se vsaj začasno z laških kolegov ponudbo ter bi tako bil storjen začetek tako zaželjenemu deželnemu šolskemu zalogu, katerega mora učiteljstvo dočakati prej, kakor ima pričakovati svojega izboljšanja. Znesek sto tisoč letnih goldinarjev je za našo deželico lep denar, od katerega bi lahko dobil vsak učitelj recimo 100 gl., a bi ostal še zdaten znesek za druge potrebe okrajnih šolskih zalogov. Kdor hitro da, dvakrat da, pravi pregovor, ki pa nima demovinske pravice v deželi Goriško Gradiščanski v kolikor zadeva izboljšanje naših razmer. To so naši konkretni predlogi, o katerih naj „Edinost“ sedaj po svoje zavija, kakor hoče. Lotila se je nevhvaležnega posla — prati zamorca. Mi, kateri smo simpatizovali z njo, zmagamo z glavami in se povprašujemo: Kako je prišla „Edinost“ na pot, katero hodi v našem nesrečnem vprašanju?

— (Brzjavni in telefonski promet meseca septembra 1898.) Na c. kr. brzjavnih postajah tržaškega poštnege ravnanstva bilo je meseca oktobra 1898, in sicer na Primorskem oddanih 55.095, došlih 60.966, tranzitujočih 164.556, skupaj 280.617 brzjavk, od teh jih odpada na Trst sam oddanih 37.923, došlih 42.713, tranzitujočih 151.546, skupaj 232.182 brzjavk; na Kranjskem oddanih 8887, došlih 10.148, tranzitujočih 16.326, skupaj 35.361 brzjavk. Telefonski promet. a) V interurbanem telefonskem prometu bilo je v isti dobi v Trstu 1881, v Opatiji 270, v Pulju 132 in v Ljubljani 290 pogovorov. b) V lokalnem prometu govorilo se je v Trstu 260.000krat, v Pulju 5874krat, v Gorici 4774krat, v Opatiji 1607krat in v Ljubljani 11.030krat.

* (Prodal svojo — ženo.) Listi poročajo, da je v Trstu pretekli teden neki gospod J. K. prodal svojemu prijatelju I. S.-u svojo ženo Jevdekijo, katera je bila s kupčijo povsem zadovoljna. Da ne bi imela pozneje kakih sitnostij, napisati je moral J. K. potrdilo, katero se je tako-le glasilo: Ker sem podpisani že dosti dolgo živel s svojo ženo Jevdekijo, prodajam jo sedaj kmetu I. S.-u v popolno oblast ter se obvezujem, da se ne bom nikdar mešal v njeno razmerje in si ne bom nikdar več lastil žene, katero sem odstopil I. S.-u. Ako tega ne izpolnim, prisili me lahko I. S., da mu služim in zanj brezplačno delam.

* (Otroci rezervista in rekruta.) Iz Pariza se poroča listom 16. t. m.: Veliko sočutja je zbadil te dni neki rezervist, ki je prišel v vojašnico Pervignausko s 5 otroci v dobi 3—9 let. Mož je bil ubog vdovec, ki ni mogel nikjer pustiti svojih otrok, ker ni imel denarja. Polkovnik je dovolil, da ostanejo otroci 4 tedne v vojašnici pri očetu, kjer se jim je prav dobro godilo. — V Blauvaisu pa je nastopil vojaško službo mlad mož, ki je prinesel na rokah najmlajšega bratca, šest bratov in sester pa je brata rekruta spremljalo peš. Občina Blauvais bo skrbela za sirote.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 21. novembra. V slovanskih političnih krogih je obudil silno ogorčenost ukaz vojne ministra Krieghammerja, v katerem pravi, da je stotnik pešpolka štev. 75, Ivan Wiesner pri kontrolnih shodih v Třebonju v Lomnicah in v Veselem pravilno postopal, ko je zahteval, da se morajo oglašati s „hier“, nepravilno pa je postopal v Taboru, v Sobislavu in v Mladih Vošicah, ko je, ker so se rezervisti oglašali ne le s „hier“, ampak tudi z „zde“, odredil, da naj vsak rezervist, čim je poklican, molče izroči svojo izkaznico. Ukaz pravi, da se morajo rezervisti oglašati s „hier“, a če tega ne storé, je to nepokornost, ki se mora kaznovati. Ker stotnik Wiesner ni tako postopal, je dokazal, da ne zna varovati vojaške avtoritete, in da nima energije, vsled česar ukazuje vojni minister, da poklicano

vojaško zapovedništvo stotnika Wiesnerja kaznuje, da se njegovo postopanje zabeleži v kvalifikacijsko tabelo, in da se o tem ukazu obvesté vsi aktivni častniki. — Slovanski državni poslanci bodo temu Krieghammerju dali primeren odgovor.

Dunaj 21. novembra. V današnji seji nagodbenega odseka sta grof Stürgkh in baron Schwegel uprizorila eksodus, da bi prouzročila nesklepnost odseka. Ker je bilo navzočih samo 23 poslancev, bi se jima bila nakana posrečila. Abrahamowicz je šel za njima ter jima je rekel: Torej hočete po sili § 14.? Na to sta se Schwegel in Stürgkh vrnila v odsek.

Dunaj 21. novembra. Vsi listi poročajo o krizi vsled katere utegneta odstopiti Krieghammer in Welsersheimb. Kot namestniki se imenujejo Holz, Appel in Wald-tätten.

Dunaj 21. novembra. Z ozirom na vest „Lid. Novin“ glede novega nagodbenega provizorija se poroča poluradno, da se avstrijska in ogerska vlada še nista dogovorili, da je pa z ozirom na razmere, vsled katerih je nemogoče, da se nagodbena posvetovanja v obeh parlamentih pravočasno dožene, jako verjetno, da pride do novega provizorija.

Dunaj 21. novembra. V blaznici je umrl bivši drž. poslanec Tausche. Zastopal je hebski okraj od l. 1873. do zadnjih volitev, pri katerih ga je Schönerer izpodrinil.

Praga 21. novembra. „Nar. Listy“ javljajo, da je imenovanje drž. predsednika v Sleziji grofa Claryja namestnikom na Štajerskem gotova stvar, in potrjujejo vest „Slov. Naroda“, da ostaneta baron Hein in grof Goëss „Nar. Listy“ pravijo, da gre sedaj za to, da se dobi za Claryja primeren naslednik in da je kandidat za njegovo mesto znani funkcionar v Pragi.

Budimpešta 21. novembra. V današnji seji, pred razpravo o budgetnem provizoriju, je prišla na razgovor Hentzijeve aféra. Heng-taler je Fejervaryja ostro prijemal. Po Apponyju je govoril minister Fejervary in branil Hentzija pred očitani, da je snedel svojo častno besedo, rekši, da pozna stranko, ki nima nič časti. Biro: Katera je to? Fejervary: Vaša. Po teh besedah je nastal silen hrup. Poslanci so razbijali s pestmi in z nogami in upili: Ven z ministrom. Škandal je bil tako velik, da je predsednik moral sejo pretrgati. Ko je sejo zopet otvoril in je Fejervary hotel novič govoriti, je opozicija uprizorila zopet tak škandal, da se je morala seja pretrgati. Biro je pozval ministra Fejervaryja na dvoboj. Fejervary se izgovarja, da ni hotel razžaliti Brota, ampak samo stranko, ker se je zavzemala za odpuščenega ministerskega uradnika, ki je Fejervaryja dolžil različnih nečastnih dejanj, katerega pa ta general in minister še do danes ni tožil.

Pariz 21. novembra. Sinoči se je v restavraciji Hampeaux primerila eksplozija plina. Dve osebi sta bili ubiti, več pa ranjenih.

Madrid 21. novembra. Troški vojne z Združenimi državami znašajo 3200 milijonov peset. Danes bodo španski pooblaščenca odklonili ponudbo Združenih držav, naj Španiska odstopi Filipine proti odškodnini 30 milijonov dolarjev.

Izjava.

„Društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega“ je sprejelo v odborovi seji dne 17. t. m. na Unci sledečo izjavo:

Podpisano predsedništvo kot tolmač tega društva popolnoma odobrava vse korake, ki jih je storilo primorsko in goriško učiteljstvo v svrhu zboljšanja svojega gmotnega stanja; obsoja pa najodločnejše ono mlačno, netaktno postopanje primorskega in goriškega slovenskega časopisja. Ob enem pa se zahvaljuje najtopleje „Slov. Narodu“ za njegove krepke besede, ki jih je objavil v korist trpečega goriškega in primorskega učiteljstva. Istemu učiteljstvu pa kliče: „Ne odnehajte! Krepko naprej! Pravična stvar mora zmagati! Vse slovensko učiteljstvo je z Vami!“

Za odbor „društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega“ na Unci dne 17. novembra 1898.

I. Šega,
t. č. tajnik.

J. Benedek,
t. č. predsednik.

V torek, dan 22. novembra 1898.

Prvikrat:

Emilija Galotti.

Založba v 5 dejanjih. Spisal Gotthold Ephraim Lessing.
Prevel Doksov. Režiser g. Rudolf Inemann.
Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7¹⁵ ur. Konec
po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27.
V četrtek, 24. novembra: „Trubadur“. Opera.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Zemljišča
vlož. št. 97 kat. obd. Ribno in vlož. št. 121, kat. obd.
Selo, cenjena 2224 gld. in 8 gld. 80 kr. (pritiklina) in Lo-
renca Sajovica zemljišče vlož. št. 31, kat. obd. Motnik,
cenjeno 1581 gld. 50 kr., oba dne 25. novembra v Kamniku.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

November	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
19.	9. zvečer	748.3	2.4	sl. jvzh.	jasno	
20.	7. zjutraj	747.2	1.2	sl. svzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	745.3	5.3	sr. ssvzhod	jasno	
	9. zvečer	744.8	3.3	sl. jvzh.	oblačno	
21.	7. zjutraj	742.2	2.4	sl. jug	oblačno	0.0
	2. popol.	739.8	3.0	sl. svzh.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 4.5° in 3.3°,
sa 1.7° in 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dn. 21. novembra 1898

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	80	
Avstrijska zlata renta	119	55	
Avstrijska krona renta 4%	101	25	
Ogerska zlata renta 4%	119	55	
Ogerska krona renta 4%	97	85	
Avstro-ogerske bančne delnice	96.5	—	
Kreditne delnice	352	30	
London vista	120	55	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	53	95	
90 mark	11	78	
90 frankov	9	55	
Italijanski bankovci	43	87	
C. kr. cekini	6	68	



Potrjim srcem javljam prijateljem in znan-
cem tužno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo,
našega ljubljene brata, oziroma svaka in strica,
gospoda

Ignacija Druškovića

posestnika

po dolgi, mučni bolezni, previdenega s svetimi za-
kramenti za umirajočega, danes dne 19. novembra
ob 6. uri zvečer v 35. letu njegove starosti pokli-
cati k sebi v boljše življenje.

Pozemski ostanki predragega rajnega se bodo
v ponedeljek, dne 21. novembra t. l., ob 1¹⁴ uri
popoldne iz deželne bolnišnice na pokopališče k
sv. Krištofu prepeljali ter položili v rodbinsko
rakev k zadnjemu počitku.

Sv. maše za dušnice brale se bodo v raznih
cerkvah.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v molitev
in blag spomin.

V Ljubljani, dne 19. novembra 1898.

Andrej Drušković, brat. — Marija Skale
roj. Drušković, Valentina Gollas roj. Dru-
šković, sestra. (1809)



Josip Vočnik, posestnik, tovarnar
kisa in vinski trgovec na debelo, javlja, da je
Vsemogočnemu dopadlo, gospoda

Ivana Kajdiža

knjigovodjo in potovalca

danes ob 1¹⁶ uri zjutraj po kratki bolezni, pre-
videnega s svetotajstvi za umirajočega, v 42. letu
njegove dobe poklicati v boljši svet.

Pogreb bo v četrtek, dne 17. t. m., ob
1¹⁵ uri popoldne, od hiše žalosti v Spodnji Šiški
na pokopališče k sv. Krištofu.

Pokojnika priporočam pobožnemu spominu
vsem prijateljem in znanecem.

Spodnja Šiška, dne 16. novembra 1898.

Zahvala.

Za dokazano prijazno sočutje mej boleznijo
in ob smrti mojega knjigovodje, gospoda

Ivana Kajdiža

kakor tudi za poklonjene vence, izrekam s tem
vsem najprisernejšo hvalo.

Spodnja Šiška, dne 19. novembra 1898.

Josip Vočnik

hišni posestnik, tovarnar kisa in
vinski veletržec.

(1808)

Koncipijenta

začetnika vzprejemem takoj ali po novem letu.

(1806—1)

Dr. Papež.

Vsak dan sveže

(1791—3)

špiritove drože

iz renomirane tovarne špiritovih drož in sladu

Sigm. Fischl & Comp. v Celovcu

se dobivajo odslej samo pri

Fr. Seunig-u, Marijin trg št. 2.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da pre-
vezemam in izvršujem točno naročila na
**kavo, čaj, olje, riž, makerone, delika-
tese, sadje, ribe, vina i. t. d.**

Pošiljate v omotih po 5 kil oddajam po pošti,
one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno
p. n. **krčmarjem, družinam** in onim, ki rabijo za
dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah na-
baviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi,
ali pa le zelo drago, n. pr.

**morske ribe in rake, sveže sadje,
fino olje i. t. d.**

**Glavni moj namen je razpošiljati dobro
blago in po nizki ceni.**

Cenike razpošiljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in
zamorej dajati blago po tako nizkih kupih, da se
ne bojim konkurence. (637—3)

**Tudi sprejemam zastopstva in vsako-
jačja posredovanja.**

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

v Trstu, v ulici San Francesco šte. 6.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Praga des Trbiš.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd;
čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
— Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gasteln,
Zell ob jezernu, Inomast, Bregenc, Curih, Genevo Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine
vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. — **Praga v Novo mesto** iz v Ko-
čevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri
55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v**
Ljubljano j. k. Praga iz Trbiša. Ob 5. uri 46 m.
zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega.
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m.
dopoludne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda,
Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta,
Zella ob jezernu, Lenc-Gasteins, Ljubna, Celovca, Linca, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak s Dunaja,
Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak s Dunaja, Ljubna,
Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Praga iz Novoga mesta** iz
Kočevja Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.,
popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljub-**
ljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri
5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer,
zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — **Prihod**
v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zju-
traj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob
9. uri 55 min. zvečer., poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih v oktobru. (1044)

Sprejme se takoj neoženjen

knjigovodja

ob enem potovalca, srednje starosti, nem-
škega in slovenskega jezika zmožen, v kupčijskih
zadevah popolnoma izurjen in zanesljiv. (1807—1)
Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

V Krojaški ulici št. 1, tik mestnega
trga, se odda s 1. februarjem 1898

stanovanje

obstoječe iz 4 ob in drugih pritliklin, po zmerni
ceni v najem. — Več se izve istotam v gostilni
„Pri Luni“. (1788—3)

Obrtno naznanilo.

Podpisani uljudno naznanja sl. občinstvu, da je pre-
mestil

svojo mesnico

s Sadnega trga v Lingarjeve ulice

v novo hišo

meščanskega bolniškega zaklada

ter se ob enem zahvaljuje za dosedaj mu izkazano zaupanje
in prosi, da ga častiti odjemalci tudi nadalje počaste s
svojimi naročili.

Z velespoštovanjem

Anton Slovša

(1793—2)

mesar.

☞ Mesnica je odprta tudi od 5. do
7. ure zvečer. ☜

Št. 392/Praes.

Razglas.

(1772—3)

Pri podpisnem magistratu razpisuje se služba

stražniškega vodje

z letno plačo 600 gld., eventualno služba **policijskega nadstraž-
nika** z letno plačo 500 gld., ali služba **policijskega stražnika**
z letno plačo 450 gld.

Te službe so stalne in dobivajo nameščeni tudi naturalno obleko, oba-
tev in dejalnostno priklado, ki znaša 10% plače dotičnega plačilnega razreda.
Prošnje za te službe je vložiti pri podpisnem magistratu

do 30. dne novembra t. l.

Prošnje, katera mora biti pravilno kolekovana s prilogi vred, spiši
prošilec sam in jej prideni krstni list, zdravniško spričevalo in izkazilo o
posebni sposobnosti za službo, o znanji slovenskega in nemškega jezika v
besedi in pisavi in pa o dozdajnem vedenju in službovanju, oziroma poslovanju.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 11. novembra 1898.

Oljnate in vodene barve v tubah

za fino slikanje, **najfinejših vrst** platno in preparirane plošče v vseh
velikostih za slikarstvo, dalje **šopčol iz kunje dlake, tuši, firneži i. t. d.**
v največji izbiri.

Krasna izbirta v predlogah za risanje in slikanje.

Iste tudi po jako zmerni ceni izposojujem.

Največja zaloga pisalnega, risalnega, pavznega
papirja in platna ter vseh drugih predmetov.

Albumi za razglednice in fotografije

v najfinejših izvršbah.

Zalogo fotografičnih aparatov, ploč, papirja in kemikalij
priporoča domača trdka

Jos. Petrič

tovarniška zaloga papirja v Ljubljani
(nasproti frančiškanske cerkve).

Ceniki in uzorci brezplačno.

(1790—3)